

Forfatter: Aage Friis, 1870-1949

Titel: Udrag fra BREV TIL: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind FRA: Quaade, George Joachim (1867-08-06)

Citation: Aage Friis, 1870-1949: "Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 556. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-001-shoot-idm140619128173344.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Deres Excellence kjender allerede det væsentlige Indholds. 557af den Depesche Herr Lefebvre har modtaget om det slesvigske Spørgsmaal. Den var af 13de Juli og vil da være ankommet til sin Bestemmelse den 15de om Morgenen. Saavidt dens Form er mig bekjendt, tilkjendegiver den sig ikke herved som henhørende til den almindelige Klasse af Meddelelser, Regjeringerne, efter jævnlig Skik og Brug, af og til lade udgaae til deres Organer i Udlandet for at veilede dem med Hensyn til det Sprog de skulle føre í et eller andet foreliggende vigtigere Spørgsmaal. Paa den ene Side indeholder den vel aldeles intet Paalæg til Herr Lefebvre om enten at give Afskrift deraf eller at forelæse den; men paa den anden Side er der til Paalægget om at udtale den franske Regjerings Anskuelse hellerikke føiet mindste Forbehold eller Begrændsning, saasom med Hensyn til Tiden naar eller Leiligheden ved hvilken den foreskrevne Udtalelse skulde skee. I denne Henseende er Depeschens Bud, ved Siden af at der foreskrives den delicateste Behandlingsmaade, aldeles ubetinget, for ikke at sige peremptorisk; og det nævnte Actstykke indeholder heller intet Spor af det Motiv, som den af mig under 25de og 26de f. M. ¹⁾ omhandlede Skrivelse fra Marquis de Moustier angiver for dens Udfærdigelse, og som ellers havde kunnet være veiledende for Modtageren. Som Følge heraf har jeg for mit Vedkommende ikke kunnet forstaae den ovennævnte Depesche som et Actstykke, der ikkun var tilstillet Herr Lefebvre til leilighedsviis Veiledning, eller hvis Indhold blot var bestemt til at beholdes i Erindringen indtil en særlig passende Leilighed frembød sig; og jeg har derfor med mange andre maattet erkjende, at Herr Lefebvre har handlet rigtigt i ikke at tøve med i Grev Bismarcks Fraværelse at meddele den preussiske Understatssecretair Depeschens Indhold; og dette har han derefter, saaledes som Herr v. Thile udtrykkelig har udtalt for mig, gjort i en ligesaa forsonlig som maadeholden Form, og tillige, hvad Herr v. Thile fremdeles har sagt mig at han med Tilfredshed hars. 558anerkjendt, paa en saadan Maade, at der af hans Meddelelse ikke fremskinnede den mindste Trudsel fra fransk Side. Men Herr Lefebvre har gjort Depeschen til Gjenstand for to forskjellige Meddelelser, en den 16de og en den 21de Juli; og den første Meddelelse var ikke saa fuldstændig som den anden. Hvis han strax havde meddeelt Herr v. Thile Depeschen fuldstændigt, vilde han maaskee allerede da have kunnet forhindre, at dette Actstykke og dets Meddelelse efterlod et ugunstigere Indtryk paa Herr v. Thile end der var tilsigtet; ligesom han i saa Fald hellerikke vilde have udsat sig for den iøvrigt ubeføiede Bebreidelse, at han havde givet flere Colleger Kundskab om Depeschens Indhold tidligere end den preussiske Regjering. Thi det kan ikke nægtes, at Herr v. Thile først erholdt fuldstændig Kundskab om Depeschen den 21de, efterat Herr Lefebvre i Tiden mellem sidstnævnte Dag og den 16de havde talt detailleret om den med flere Colleger. Herr Lefebvre havde strengt taget maaskee hellerikke burdet meddele mig Depeschen allerede den 15de Juli; men at dette er skeet, veed Ingen det Mindste om, og det har ikke haft mindste Indflydelse paa hans Forhold; thi han har ikke ved denne Leilighed spurgt mig om min Mening eller om noget Raad for hans Forhold; og hvis han havde gjort det, vilde jeg, dersom jeg ikke kunde forholde mig passiv, sandsynligviis snarest have tilraadet ham den største Forsigtighed.